

være 1,000 Kr., men 2,500 Kr. Det er paa Grund af denne Forhøielse, at Mindretallet ikke har villet være med dertil, fordi man ikke har villet være med til at være Medforslagsstiller til og tage Initiativet til et saadant Forslag. Jeg skal imidlertid erklære, at efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har motiveret Forslaget, har jeg faaet Indtrykket af, at der ikke ved denne Bevilling tilsigtes nogen egentlig personlig Bevilling, men at der kun tilsigtes at lade den paagjældende Mand faae den samme Sum i sin Lomme, medens han arbejder for Fiskerisagen her i Kjøbenhavn, som tidligere, medens han arbejdede for Fiskerisagen i Viborg, og paa Grund af, at dette, om jeg maa bruge det Udtryk, er Noget, der staar i temmelig nøie Sammenhæng med den Stilling, som den høitærede Kultusminister har indtaget til Manden, idet han baade har tilladt ham at tage Bolig herovre og at lade sit Embede bestyre ved Bitar, og jeg saaledes finder en vis Konsekvens deri, at den ærede Ordfører foreslaar, at han altsaa her skal have samme Indtægt, som han havde ovre i Viborg, mener jeg, at denne Dissens mellem Flertallet og Mindretallet maa betragtes som værende af en saa ubetydelig Natur, at jeg vil anse det for det Korrekteste og Naturligste fra vor Side at stille os fuldstændig neutralt lige overfor dette Spørgsmaal. Men medens jeg altsaa finder det naturligt, at man stiller sig neutralt overfor Vædringsforslagene Nr. 70 og 71, og jeg for min Person derfor agter i Konsekvens deraf ikke at stemme imod disse, er der dog en enkelt Bemærkning, jeg tror det rigtig at tilføie med Hensyn til dette hele Spørgsmaal. Det er nemlig den, at jeg foresætter, at naar denne Bevilling gives, vil det Forbehold, som det ærede Flertal har taget med Hensyn til et Par Punkter i Betænkningen, og som den ærede Ordfører nævnte, ikke ved 3die Behandling komme til at fremtræde i Form af Vædringsforslag, thi i saa Fald vilde jeg ganske vist sige, at det var en Uretfærdighed. Jeg vilde finde det uretfærdigt, om man behandlede en Mand, der skal arbejde for en Sag, som er noget i det Offentliges og noget i de Privates Interesse, paa en saadan Maade, at man, idet han forflyttes fra Viborg til Kjøbenhavn, for at han kan arbejde for den Sag, lod ham bibeholde sin Indtægt, og saa samtida, medens man fulgte denne nye Regel for denne Mand, afveg fra den gamle Regel for Statsembedsmænd ved Forflyttelse fra Island eller Grønland til det egentlige Kongerige udelukkende i Statens Tjeneste.

Med Hensyn til Kanonbaaden „Hauch“ forholder det sig ganske rigtigt saaledes, at vi ere enige med Flertallet i, at den Instrux, der er givet Kanonbaadens Chef i de sidste Aar, ikke er stemmende med de Forudsætninger, der laa til Grund for den oprindelige Begjæring i Ministeriets Strivelse af 4de Februar 1880. Vi ville ønske, at denne Instrux i kommende Aar maa blive udfærdiget i Overensstemmelse med de oprindelige Forudsætninger, men vi have ganske vist ikke troet det rigtigt og ikke engang troet det praktisk, om man vilde knytte det Ønske, man saaledes har, sammen med, hvad der nærmest vilde se ud som en Slags Trusel: en Negtelse af Bevillingen til Kanonbaaden, thi jeg tror, at derved vilde man ramme ganske forlert. Dersom man negtede denne Bevilling, vilde man jo ikke alene ikke naae, hvad man ønsker: et fuldt Herredømme i vore Farvande, men ikke engang naae at kunne hævde Ordenen i de Farvande, hvor den dog ved Kanonbaadens Tilstedeværelse har været hævdet i den sidste Tid. — Der er et af Indenrigsministeren stillet Vædringsforslag, som jeg beklager, at det ærede Flertal ikke har villet tiltræde. Det er Vædringsforslaget Nr. 78, som gaar ud paa at give 2,000 Kr. som Bidrag til Foreningen til Lærernes Uddannelse i Haandværk og Industri. Denne Forening har stiftet et Pleiehjem, der er traadt i Virksomhed for over et Aar siden, og hvori opages fattige forældreløse eller under uheldige Bilkaar i Hjemmet værende Dreng, der ere anbragte i Være ved Haandværk og Industri i Kjøbenhavn. Jeg kan ikke se Andet, end at Staten handler rigtig ved at støtte alle saadanne Foretagender, ved hvilke man itide søger at bjærge Ungdommen for Fremtiden. Jeg vilde sætte megen Pris paa og ønsker meget for Sagens Skyld, at det ærede Flertal, om ikke nu, saa senere skulde lade sig bevæge til at give det begjærede Bidrag til den paagjældende Forening.

Indenrigsministeren (Steel): Med Hensyn til den i Vædringsforslaget Nr. 54 omhandlede Lønning til to Overrevisorer ved Matrifulvæsenet skal jeg bemærke, at Meningen med den paagjældende Foranstaltning er, at der skulde være et nærmere Tilsyn med Revisionen og ydes Revisorerne Vejledning ved Sagernes Behandling. Jeg skal iøvrigt henvisse til den Begrundelse, der er givet i Anmærkningerne til Finantsloven. Da det er en Lønningssforhøielse, der er Spørgsmaal om, og den synes at skulle sættes i Forbindelse med Spørgsmaalet om Lønningsslovene,